

C150 – BRU8

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

16 februari 2006

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BRUSSEL EN DE VLAAMSE RAND

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Mark Demesmaecker tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het taalrapport van de vice-gouverneur van Brussel

1

Voorzitter: mevrouw Gerda Van Steenberge

Vraag om uitleg van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het taalrapport van de vice-gouverneur van Brussel

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, mijn vraag gaat over het zogeheten vooruitgangsrapport, dat minister-voorzitter Picqué na lang aarzelen dan toch heeft vrijgegeven. Hij had het wekenlang achtergehouden uit vrees voor controverses, zo staat deze week in Knack. Het blad voegt er aan toe dat daarvoor vanzelfsprekend een controverse ontstond.

What's in a name? Dit langverwachte 'vooruitgangsrapport' laat weinig 'vooruitgang' zien. Integendeel, het rapport bewijst alleen maar dat de Brusselse overheden de taalwetten op een flagrante manier met de voeten blijven treden. Tweetalig personeel wordt een uitzondering. Het gevolg daarvan is dat de Vlamingen in Brussel steeds minder in hun eigen taal terecht kunnen. Bij contractueel gemeentepersoneel blijkt namelijk dat op een totaal van 989 er slechts 128 werknemers – of amper 12 procent – in het bezit zijn van een taalbrevet. Bij het OCMW zijn er zelfs maar 43 op 755 personeelsleden – of amper 5 procent – in het bezit van een taalbrevet.

Door de vice-gouverneur worden slechts een deel van de onwettige contractuelen geschorst, terwijl de overgrote meerderheid voorlopig wordt aanvaard in afwachting van het behalen van het taalbrevet. De cijfers bewijzen dat de tweetaligheid in Brussel niet verbetert. In het interview met Knack geeft Brussels staatssecretaris Grouwels cijfers. Haar getuigenis is inderdaad ontluisterend.

Het rapport is ook onvolledig. Dit taalrapport geeft geen cijfers over de ziekenhuizen, de politiediensten en intercommunales, zoals Brutélé. Mijnheer de minister, u krijgt waarschijnlijk ook klachten en mails van Vlamingen in Brussel die zeggen dat ze er steeds minder in de eigen taal terecht kunnen. Het

blijft onaanvaardbaar en onbegrijpelijk dat in vele openbare Brusselse ziekenhuizen Vlamingen nog steeds niet door dokters en verpleegkundigen kunnen worden geholpen in het Nederlands!

Het rapport zegt ook niets over de vernietigingen van onwettige aanwervingen. Het is de Brusselse regering die dat moet doen. Cijfers daarover blijven onbekend of worden toegedekt. Het is bovendien opmerkelijk dat het overgrote deel van het personeel 'voorlopig wordt aangeworven in afwachting van het behalen van het taalbrevet', terwijl de Raad van State dit niet toelaat.

– *Mevrouw Dominique Guns, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

Mijnheer de minister, helemaal bedenkelijk is de oproep van de vice-gouverneur om de taalwetten te versoepelen. Het regeerakkoord stelt op pagina 9 dat de Vlaamse Regering 'streng zal toekijken op het respect voor de taalwetgeving', onder meer in Brussel. In uw beleidsnota Brussel 2004-2009 staat op pagina 35 dat er 'onder geen beding' geraakt mag worden 'aan de fundamenteën van de taalwetgeving. Deze zijn gericht op de tweetaligheid van ambtenaren. Het afdwingen van deze tweetaligheid is en blijft de absolute prioriteit. We kiezen uitdrukkelijk voor het principe van tweetalige ambtenaren in plaats van tweetalige diensten'. Inmiddels heeft de rechtspraak van de Raad van State van vorig jaar dat politieke standpunt ook juridisch verankerd. Het taalrapport bewijst dat de praktijk helemaal anders is.

Mijnheer de minister, wat gaat u concreet ondernemen om de duidelijke politieke engagementen uit het regeerakkoord en de beleidsnota alsnog waar te maken? Wanneer en hoe gaat u de politieke druk daartoe opvoeren, bijvoorbeeld met het oog op verder overleg en afspraken met de Brusselse regering? Bent u het er mee eens dat dit taalrapport verre van volledig is? Zo ja, wat zult u ondernemen om een volledig beeld te krijgen van de taaltoestand van de overheidsdiensten in de hoofdstad?

Mijnheer de minister, als ik het goed heb, moeten de Iris-ziekenhuizen maandelijks een overzicht overmaken aan het verenigd college. Dat betekent dat met

name minister Smet op de hoogte zou moeten zijn van onwettelijke aanstellingen en bevorderingen in zowel OCMW's als openbare ziekenhuizen. Dat houdt ook in dat hij als toezichthoudend minister moet weten welke aanstellingen er uiteindelijk werden vernietigd.

Mijnheer de minister, u hebt een raadgevende stem in het verenigd college. Het moet dan ook mogelijk zijn om langs die weg de gegevens te pakken te krijgen.

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik zal de cijfers hier niet herhalen. We hebben het rapport goed gelezen. De cijfers zijn bekend en ze zijn bedroevend. Ze stroken ook met de realiteit. Het rapport is inderdaad onvolledig. Er wordt niet gesproken over het aantal vernietigingen op basis van de schorsingen. Er staat ook geen evaluatie in over de praktijk, over de situatie van de Nederlandstalige dienstverlening in Brussel. Er worden geen cijfers gegeven over de Iris-ziekenhuizen en de politie-intercommunales. We kunnen ons afvragen of de OCMW's en de gemeenten wel alle gegevens hebben doorgestuurd.

Het verschil tussen statutair en contractueel was ook nog aanwezig. Dat is ongepast. De dienstverlening moet toch in het Nederlands kunnen worden aangeboden, of het nu om korte of lange contracten gaat! De mensen die er een beroep op doen, hebben recht te worden geholpen in de eigen taal. Het is dan ook erg te moeten vernemen dat slechts 5 tot 6 percent van de contractuelen Nederlandkundig zijn. In 2005 heeft de Raad van State er zich in een arrest negatief over uitgesproken. Nu is er ook een taalbrevet vereist.

Mijnheer de minister, er is een groot probleem met de contractuelen en de inzet van uitzendkrachten, die meer en meer worden gebruikt in verpleeginstellingen. Met name de OCMW's doen van langsom meer een beroep op interim-verpleegkundigen tijdens het weekend. Medisch is dat al niet verantwoord. Ze nemen het echter ook niet zo nauw met de taalwetten.

U zegt in De Standaard ook: 'Als lid van het verenigd college van de GGC heb ik het recht om geïnformeerd te worden over alle taaltoestanden en de naleving van de taalwetgeving in alle Brusselse OCMW's.' Hoe regelmatig komt de GGC samen en hoe vaak

was u daarop aanwezig sinds 2004? Hebt u de rapporten eerder opgevraagd? Indien niet, waarom niet? Indien wel, wanneer hebt u dat gedaan en hoe hebt u daarop gereageerd?

U bent al minister sinds juli 2004. Het kan toch niet zo moeilijk zijn om een aantal cijfers van OCMW's en gemeenten te bekomen. Op één dag tijd heb ik de gegevens gekregen over een Brussels OCMW, waarvan ik de naam niet zal geven. In het bejaardentehuis zijn er 31 op 61 mensen met een taalbrevet in dienst. Dat is amper de helft. Voor familiehelp is dat 17 op 32 en bij de sociale dienst 7 op 36. Op die dienst kennen 7 op de 36 personeelsleden Nederlands. Als Nederlandstaligen er zich aanbieden, dan moet de telefoniste tolken. Dat kan toch niet!

Mijnheer de minister, ik heb die cijfers op één dag tijd gekregen. Als de administratie zich een beetje inzet, moet men die cijfers toch wat vroeger kunnen vrijgeven. We hebben er nu anderhalf jaar op moeten wachten.

In het rapport van de vice-gouverneur krijgen we ook geen duidelijk beeld per gemeente. Het zou interessant zijn die gegevens ook te kennen. Wanneer zult u de cijfers voor 2005 opvragen? Ondertussen heeft de Raad van State een arrest gevelde. De omzendbrieven van de Brusselse regering zijn geschorst. We weten allemaal dat de Vlaamse ministers het op dit gebied serieus laten afweten. Welke maatregelen zult u, als minister van Brussel, nemen om de cijfers van 2004 die we nog niet hebben, op te vragen? Hetzelfde geldt voor de cijfers van 2005. We zijn nu toch al half februari. Welke initiatieven plant u op basis van de cijfers die u hebt van 2004?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, vooreerst betreur ik het dat de Brusselse regering er niet in is geslaagd om de taalrechten van de Vlamingen te waarborgen. De Brusselse regering treedt hiermee haar eigen regeerakkoord met de voeten.

Binnen mijn eigen bevoegdheden heb ik het afgelopen jaar niet stil gezeten. Het heropstarten en optimaliseren van het steunpunt Taalwetwijzer, alsook de versterking van het zogenaamde spoeddienstenproject bij het Huis van het Nederlands zijn reeds een eerste invulling van mijn engagementen in het regeerakkoord en de beleidsnota. Vanuit een stre-

ven naar een efficiënte inzet van middelen heb ik een meldpunt voor taalklachten van Nederlandstalige patiënten in Brussel geïntegreerd binnen de structuur van het steunpunt Taalwetwijzer. In 2006 zal er een nieuwe bekendmakings- en onderhoudscampagne worden gevoerd om deze uitgebreide dienstverlening van het steunpunt kenbaar te maken, om de infobrochure conceptueel en inhoudelijk te herwerken en te verspreiden en om de website verder te optimaliseren. We zullen daarvoor ook externe steun inhuren.

Door het Huis van het Nederlands is het project 'spoedcursus Nederlands' op het getouw gezet. Dat project helpt de spoeddiensten van de ziekenhuizen om een betere tweetalige dienstverlening aan te bieden. Vijf ziekenhuizen zijn al ingegaan op het voorstel, namelijk het Sint-Pietersziekenhuis, Brugmann, de Europa-ziekenhuizen, Erasmus en St.-Luc. Via het project worden taalcursussen Nederlands voor de personeelsleden van de spoedafdeling aangeboden, wordt voor elk ziekenhuis een apart taalbeleidsplan opgesteld en worden er taalstimulerende randactiviteiten georganiseerd als oefening op de opgedane kennis. In een volgende fase is het de bedoeling om de tweetaligheid van de Iris-ziekenhuizen te optimaliseren.

Ik ben er me ook van bewust dat ik te weinig instrumenten in handen heb om de huidige wantoestanden een halt toe te roepen. Om de politieke druk op te voeren, heb ik dit punt laten agenderen op het overleg tussen de Vlaamse en de Brusselse regering. Vanuit Vlaanderen moeten we de Brusselse regering duidelijk maken dat deze flagrante schending van de taalwetten niet langer aanvaardbaar is. De Brusselse regering heeft me geantwoord dat het voor de minister-voorzitter niet opportuun is dat dit punt als eerste geagendeerd staat. Op onze ontwerpagenda was dat wel het geval. Ik ben daarop ingegaan en heb het als tweede punt ingeschreven.

De afgelopen dagen heb ik voldoende duidelijk gemaakt dat ik het principe van de tweetaligheid van de dienst nooit zal aanvaarden. Tweetaligheid van de dienst is het voortbouwen op de loketten van Nols in Schaarbeek. Ik wil hier nogmaals onderstrepen dat ik vasthoud aan tweetaligheid van de ambtenaar.

Ik wil u ook nog meedelen dat ik het rapport nog steeds niet officieel heb ontvangen. De vice-gouverneur speelde de bal door naar minister-president Picqué om me het rapport te bezorgen. Het is een schande dat ik als lid van het verenigd college

informatie waar ik recht op heb, niet krijg. Als reactie daarop heb ik opnieuw een brief geschreven aan zowel de vice-gouverneur als aan minister-voorzitter Picqué om me het rapport alsnog over te maken.

Ondertussen heb ik het rapport wel al kunnen inkijken. Ik moet zeggen dat ik nogal geschokt ben door de inhoud. Vandaag heb ik per drager van de vice-gouverneur een antwoord gekregen op mijn meest recente brief. Daarin deelt hij me mee dat minister-president Picqué hem verboden heeft om het rapport over te maken. Zonder in detail te treden, kan ik u verzekeren dat ik het hier niet bij zal laten. Ik zal elk juridisch middel hanteren om deze rapporten langs officiële weg te krijgen.

Wat de inhoud betreft, ben ik van mening dat de vice-gouverneur in de inleiding zijn boekje te buiten gaat door een aantal politieke standpunten in te nemen. Zo is hij van mening dat 'het dwingende karakter van de bestuurstaalwetten niet steeds in overeenstemming te brengen is met de goede werking en de noodzakelijke continuïteit van de dienstverlening.' Door deze uitspraak gaat hij in tegen het arrest van de Raad van State. Verder zegt hij dat 'op langere termijn een wetwijziging noodzakelijk is om tegemoet te komen aan de realiteit van het terrein.' Dergelijke uitspraken kan en mag de vice-gouverneur niet doen.

Het rapport zelf geeft een beeld van de niet-toepassing van de taalwet door gemeenten en OCMW's in 2004. Het vorige rapport van de vice-gouverneur dateert van 1999. Tussen beide jaren is de toestand achteruitgegaan. De personeelsleden beschikten in 1999 in 676 van de 2147 gemeentelijke dossiers – of 31,5 procent – niet over het vereiste brevet van kennis van de tweede landstaal. In 2004 waren er in absolute cijfers veel minder dossiers, maar waren er toch meer in overtreding, namelijk 865 op 1444 dossiers. Dat is in 60 procent van de gevallen.

In 1999 waren 661 van de gemeentelijke dossiers – of 31 procent – nog Nederlandstalig. In 2004 waren er slechts 246 Nederlandstalige dossiers. Dat komt overeen met 17 procent. Er is dus steeds minder Nederlandstalig personeel om het gebrek aan tweetaligheid op te vangen.

Op enkele uitzonderingen na, kan bij het statutair personeel de toestand als regelmatig worden beschouwd. Het probleem stelt zich vooral bij de contractuelen, waar slechts een kleine minderheid over een tweetaligheidsbrevet beschikt. De toestand

in de OCMW's is zelfs nog schrijnender dan in de gemeentebesturen. Opvallend is dat Nederlandstaligen er wel in slagen om een taalbrevet te behalen. Dit zou erop kunnen wijzen dat men veel sneller een beroep doet op Franstaligen dan op Nederlandstaligen.

Het rapport is wel heel erg beknopt. Het telt slechts 6 pagina's. Het bevat alle aanwervingen die volgens de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken in aanmerking komen voor schorsing door de vice-gouverneur. Volgens artikel 65, paragraaf 3, kan de vice-gouverneur de uitvoering schorsen van een beslissing van een gemeenteoverheid of een Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van één van de Brusselse gemeenten wanneer zij de wetten of verordeningen op het gebruik van de talen in bestuurszaken schendt. Dat specifiek toezicht van de vice-gouverneur spitst zich dus enkel toe op de gemeenten en de OCMW's.

In het kader van zijn bevoegdheden beschikt de vice-gouverneur enkel over de cijfers met betrekking tot beslissingen van deze gemeenten en OCMW's. Zo worden de beslissingen tot aanwervingen in de meergemeentezones van de politie genomen door de politieraden, niet door een gemeenteraad. Ook behoren de ziekenhuizen waar de taalwetgeving effectief van toepassing is, al geruime tijd tot de Iris-koepel en niet meer tot de plaatselijke OCMW's. Om deze redenen is het mogelijk dat de vice-gouverneur niet over deze cijfers beschikt of ze niet wil opnemen in zijn rapport. Hij zegt echter dat dit niet de reden is.

Ik betreur het dat de cijfers niet zijn onderverdeeld per gemeente. Dat is nochtans noodzakelijk, aangezien de taalwetgeving niet spreekt over de situatie voor Brussel als geheel, maar per lokaal bestuur. Het behoort echter niet tot de bevoegdheden van de vice-gouverneur om een beslissing van een gemeente of OCMW te vernietigen omwille van het overtreden van de taalwetgeving in bestuurszaken. Dat is de bevoegdheid van de Brusselse regering en van het verenigd college van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.

Het toezicht op de naleving van de bestuurstaalwetten in de gemeenten wordt uitgeoefend door de Brusselse regering. Aangezien dit mijn bevoegdheid overstijgt, reken ik op mijn Vlaamse collega's binnen de Brusselse regering om daar nauwlettend op toe te zien. Over de verantwoordelijkheid zal ik straks wat meer zeggen.

Wat de OCMW's betreft, maak ik op grond van artikel 76 van de bijzondere Brusselwet van 12 januari 1989 met raadgevende stem deel uit van het verenigd college van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie. In de omzendbrief van 29 oktober 2004 betreffende de OCMW's staat gestipuleerd dat er een kopie van elke beraadslaging moet worden overgemaakt aan het verenigd college. Wat de Iris-ziekenhuizen betreft, zegt de omzendbrief van 29 oktober 2004 dat dit maandelijks dient te gebeuren. Deze omzendbrieven werden echter op 21 april 2005 door de Raad van State geschorst.

– *Mevrouw Gerda Van Steenberge treedt als voorzitter op.*

Om een volledig beeld te krijgen van de taaltoestanden van de overheidsdiensten in de hoofdstad heb ik vorige week een brief geschreven aan minister Smet en minister Huytebroeck, bevoegd voor bijstand aan personen in het verenigd college, om me vanaf het begin van deze legislatuur tot op heden een overzicht te bezorgen van het aantal vernietigingen in de OCMW's en de Iris-ziekenhuizen op basis van de schorsingen van de vice-gouverneur. Ik heb hierop nog geen antwoord ontvangen.

Zowel in het regeerakkoord als in de beleidsnota voor Brussel heeft de Vlaamse Regering een duidelijk standpunt ingenomen over de naleving van de taalwetgeving. Het bindt de hele meerderheid, niet alleen in het Vlaams Parlement. We hebben van bij het begin met de partijen afgesproken dat wat in het Vlaams Parlement wordt gezegd, ook elders moet worden verwoord. Het bindt de meerderheid om in de toekomst de taalwetgeving beter te laten naleven en, waar mogelijk, te versterken.

We moeten elkaar niets wijsmaken. Op dit ogenblik beschik ik over een beperkt aantal middelen om de taalwetgeving in de praktijk te verbeteren. Ik denk dan aan het Huis van het Nederlands en een aantal dienstverleningen aan de bevolking. Daarnaast wil ik elk instrument dat ik ter beschikking heb, aanwenden om druk uit te oefenen. Zo zullen we bij het politieke overleg tussen de Vlaamse en Brusselse Hoofdstedelijke Regering dit punt uitdrukkelijk aankaarten. Voor mij is de taalwetgeving in Brussel een van de hoekstenen van het institutionele evenwicht in het land. De naleving en de versterking ervan is essentieel om te kunnen spreken van dat evenwicht.

Het is duidelijk dat die wetgeving niet wordt nageleefd. Het is echter politiek noch menselijk correct om de verantwoordelijkheid daarvoor uitsluitend te leggen bij de Vlaamse excellenties in de Brusselse Hoofdstedelijke Regering. Meer dan wie ook moeten ze elke dag leven met de andere gemeenschappen. Ze moeten er ook voor zorgen dat het Brusselse gewest werkt. Het is dan ook iets te gemakkelijk om alle verantwoordelijkheid bij hen te leggen. Het is nochtans duidelijk dat de naleving van de taalwetgeving, zeker voor wat de gemeenten betreft, tot de bevoegdheid van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering behoort. De praktijk heeft in het verleden aangetoond dat de meeste extreme beslissing van wie ook, ontslag nemen is. Tot nu toe heeft enkel mijn vader zijn conclusies getrokken. Dat leidt er echter niet toe dat de taalwetgeving wordt nageleefd. Zoals ik daarnet heb aangetoond, is de taalwetgeving er niet op verbeterd. Met ontslag wordt enkel een politiek signaal gegeven.

Op het verenigd college komen heel punctuele onderwerpen aan bod. Tot nu toe was mijn aanwezigheid daar niet nodig. Ik wil er wel een actievere rol spelen als het om de rapporten en de naleving van de taalwetten gaat. Ik heb daarnet al gezegd dat ik eis dat de vice-gouverneur hierin zijn rol speelt en dat hij zich voldoende onafhankelijk opstelt ten opzichte van een politiek orgaan. Ik zal echter ook niet de zwartepiet naar hem doorschuiven. Ik zal het probleem moeten oplossen met de minister-voorzitter. Ook in het Brusselse parlement en in de verenigde raad zullen vragen worden gesteld over het feit dat aan een ambtenaar die niet uitsluitend valt onder de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, verboden wordt om de nodige informatie te geven aan leden – zij het met raadgevende stem – van die raad. Uiteindelijk zal ik, ook langs juridische weg, mijn punt hard maken. Minister-voorzitter Picqué heeft niet het recht om een dergelijke beslissing te nemen. De weinige mogelijkheden die er zijn, moeten volledig worden aangewend.

Ik doe hier ook een oproep. Het resultaat van het debat mag niet zijn dat we enkel tegen elkaar praten en dat er op het terrein niets verandert. We moeten de koppen bij elkaar steken om duidelijke afspraken te maken. In 2007 is er een belangrijke institutioneel debat. Ik ben ervan overtuigd dat de Franstaligen voor zowel de Franse Gemeenschap als het Waalse en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest vragende partij zijn voor financiële ondersteuning. Ik hoop dat

alle politieke partijen in Vlaanderen als eerste voorwaarde stellen dat de naleving van de taalwetgeving op de agenda moet worden gezet. Het is een heel menselijk, perfect verantwoord dossier, waarover we eensgezind kunnen zijn. We mogen er geen afstand van doen.

Indien het punt zou worden besproken in de Brusselse Hoofdstedelijke Regering – quod non – zou er een omgekeerde voogdijregeling moeten zijn, omdat de pariteit in dit geval in ons nadeel speelt. Er moet immers een consensus zijn over een vernietiging. We zouden moeten komen tot een regeling waarbij er een consensus moet zijn om niet te schorsen. Bij een positieve beslissing zou een schorsing dan definitief worden als een van de twee taalgroepen dat wil. Deze regeling is essentieel om het probleem op te lossen.

Ik blijf investeren in het aanwakkeren van de tweetaligheid. Ook daar moeten we er echter over waken dat Vlaanderen op het terrein niet de kosten betaalt om er voor te zorgen dat de taalwetgeving wordt nageleefd in ziekenhuizen die wettelijk tweetalig moeten zijn. We willen wel zorgen voor informatie en voor een aanbod. De kost van het Huis van het Nederlands wil ik wel terugvorderen. Uiteindelijk is het immers de verantwoordelijkheid van het verenigd college, van de ziekenhuizen, van het Brusselse gewest en van de federale overheid om de dienstverlening perfect tweetalig te maken.

Bij mijn opsomming van daarnet waren er twee, en wellicht drie, ziekenhuizen die strikt beschouwd niet onder de taalwetgeving vallen. Er is wel de bereidheid om de dienstverlening in de twee talen aan te bieden. Mijn aanvoelen is dat de Europa-ziekenhuizen een erg positieve houding aannemen. De tweetaligheid wordt er zeer gewaardeerd en gerespecteerd. Spijtig genoeg kunnen we niet hetzelfde zeggen van een aantal OCMW- of Iris-ziekenhuizen.

Ik heb de cijfers opgevraagd. Ik zal ze blijven vragen tot ik ze officieel krijg en tot ze geagendeerd worden op het verenigd college. Als het over politieke aangelegenheden gaat, zal ik er vanzelfsprekend wel aanwezig zijn.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitgebreid antwoord. Wat onze

wil en wens betreffen om de taalwetten eindelijk te doen naleven, zitten we op dezelfde golflengte. Dat geldt trouwens voor de hele commissie.

Ik viel daarnet bijna van mijn stoel toen u zei dat de Brusselse minister-voorzitter aan de vice-gouverneur had verboden om het rapport vrij te geven. Waar zijn we in dit land mee bezig! Dat is werkelijk ongelooflijk.

Ik dank u voor de duidelijke taal die u hebt gesproken. U zegt dat de vice-gouverneur geen politieke uitspraken mag doen. Het is belangrijk dat u dat nog eens herhaalt.

Natuurlijk is onze bevoegdheid en impact zeer beperkt. U verwees naar het meldpunt van de Taalwetwijzer. Het is natuurlijk niet meer dan een klachtenbank. Daarmee worden de problemen op het terrein niet opgelost. De inspanningen van het Huis van het Nederlands zijn voorlopig niet meer dan een druppel op een hete plaat. Natuurlijk moeten we die inspanningen voortzetten en uitbreiden. Zoals u zelf zegt, is het echter vooral noodzakelijk dat de politieke druk wordt opgevoerd.

Ik ben blij te horen dat het al lang aangekondigde overleg tussen de Vlaamse en de Brusselse regering eraan komt. Wanneer zal het plaatsvinden? Dat overleg zou op regelmatige basis moeten worden gehouden. De problemen zijn immers gigantisch groot. Het gaat niet alleen over de taalproblemen, maar ook over de economie en de werkloosheid.

Minister Bert Anciaux: We hebben het er in mei al over gehad. Ik heb dan de agenda voorbereid en laten goedkeuren in de Vlaamse Regering. Al die maanden proberen we een datum vast te leggen. Ik heb al tientallen voorstellen gedaan.

De heer Mark Demesmaeker: Dat zegt alles.

Minister Bert Anciaux: Blijkbaar heeft de Brusselse Hoofdstedelijke regering ook de wens om dat overleg te hebben. Wie houdt het tegen? Dat is absoluut niet de Vlaamse Regering.

De heer Mark Demesmaeker: Wie dan wel?

Minister Bert Anciaux: Het is niet de hele Brusselse Hoofdstedelijke regering. Wie moet het overleg namens die regering organiseren?

De heer Mark Demesmaeker: In welk land leven wij?

Ik ben ook benieuwd naar het antwoord op uw vraag aan minister Smet over de toestand in de Iris-ziekenhuizen. Hou ons alstublieft op de hoogte.

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Uw kritiek op het voorwoord verheugt me. Ik had niet anders verwacht. De vice-gouverneur gaat daar zijn boekje te buiten.

Het gaat hier toch om openbaarheid van bestuur? In hoeverre mag minister-voorzitter Picqué dan informatie achterhouden? Als u juridische instrumenten ter beschikking hebt, zou ik zeggen: ga uw gang.

U zegt dat er vooral Franstaligen worden aangetrokken door de OCMW's en de gemeenten. Dat klopt. Ik heb daar 25 jaar gewerkt. Ik heb de Nederlandstalige sollicitaties in de prullenmand zien verdwijnen. Dat mag hier openlijk gezegd worden. Dat is voor mij niets nieuws. Dat is typerend voor de onwil van de Franstaligen. U spreekt, samen met het college van de VGC, over sereniteit en loyauteit. Dat is allemaal goed en wel, maar ik denk dat er hardere taal moet worden gesproken. Dat is de enige taal die de Franstaligen goed begrijpen. Denk maar aan het 'non' van de heer Di Rupo en van minister Onkelinx. Nu zet ook minister-voorzitter Picqué zijn voet tussen de deur. Dat kan toch niet blijven duren.

U wilt niet alle schuld op de Vlaamse partijen in Brussel schuiven. Ik vind wel dat ze bij de opstelling van het regeerakkoord de kans hebben gemist om daar de puntjes op de i te zetten. U kunt daarin nochtans een grote rol spelen en uw invloed aanwenden. Ik lees in de verslagen van de VGC van twee weken geleden en ik heb de indruk dat minister Vanhengel er weer vanonder muist. Hij 'stelt een positieve evolutie vast in dat rapport'. Voor mij is het nochtans een 'achteruitgangsrapport'. Dit bewijst dat de Vlaamse partijen onvoldoende aan één zeel trekken. Ik durf u te vragen om daar moeite in te steken. Het gaat ten slotte om het welbevinden van de Vlaming in Brussel. U pleit altijd voor het aantrekken van Vlamingen naar Brussel, of om Vlamingen in Brussel te houden. Hoe wilt u dat bereiken met zo'n dienstverlening? De cijfers spreken boekdelen. Ik hoop dat u daar eens ernstig werk van zult maken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

